

Jeg har ogsaa selv tidligere været af den Formening, at det var mere heldigt, da det jo undertiden kan ske, at vort Smør og Flæst kan komme til at staa i Bathusene i Parkeston endog temmelig længe, hvilket naturligvis har maattet skade Producenterne. Men efter at jeg har faaet Oplysningerovre fra denne Plads, er jeg kommen til det Resultat, at en Dampstøbsforbindelse direkte med London af praktiske Hensyn ikke vil være tilraadelig, da Sejlskibene paa Themsen og Løsningen af Ladningen i London er forbunden med saa mange Vanskeligheder og Besværigheder, at det er et Spørgsmaal, om der vil være bundet noget i Tid eller paa anden Maade. Jeg tror derfor, at en Dampstøbsforbindelse direkte med London let kunde komme til at vise sig mindre heldig end den, vi have med Parkeston. Fra Parkeston bliver Godsset ført til London af Jærnbaneelskabet og derfra besørget videre til Købmanden inden for en vis Grænse. Jeg tror derfor nok, at det vil være heldigt at holde os til denne Route. Som et lille Bevis paa, at vi her i Danmark godt kunne producere sødt, usaltet Smør, kan jeg anføre, at det er forsøgt af en Del Mejerier i det vestlige og sydlige Sjælland, og at Forsøgene have vist sig helt ud tilfredsstillende. Disse Mejerier have affendt det ferske usaltede Smør paa den Maade, at de have afvejet det i Pundsstykker, indpakkethvert Pund i fint Papir og affendt det i Kasser med 50 Pund i hver Kasse. Dette fine, ferske Smør har i London opnaaet en Pris af 8 Ore over højeste Top, og det bliver altsaa 10—12 Ore over den Pris, der i Reglen faas for fineste salt Smør; det er jo ikke saa lidt. Dette tjener til Bevis for, at vi godt her i Danmark kunne producere og udføre fersk Smør. Det er det Maal, vi skulle hen til, thi derved kunne vi opnaa højere Priser. Naar den højtærede Minister udtalte, at det var meget lidt Smør, der gik over Esbjerg, medens det meste Smør, der fra Danmark gik til England, gik ad andre Veje, fra andre Havne, skal jeg ikke komme videre ind derpaa; der er nok ærede Medlemmer, der ville svare derpaa. Jeg tror dog, at det, efter hvad jeg her har anført, heller ikke er saa vært, at det gaar andre Veje. Kunne vi derimod faa Esbjergrouuten udvidet saaledes, at vi kunne sende fersk Smør og saa det

leberet strif i London, skulde nok hele Trafikken komme til at gaa over Esbjerg, særlig da for Sjællands Vedkommende. Det glædede mig særlig, at den højtærede Minister udtalte, at Landbruget er berettiget til at vente, at der bliver gjort alt, hvad der kan gøres for at forbedre Forsendelsen af dets Produkter, og jeg vil ogsaa haabe, at den højtærede Minister vil stille sig velvillig over for denne Sag. Det er virkelig en Sag, der har stor Betydning, og det var heldigt og ønskeligt, at den kunde komme til en tilfredsstillende Løsning. Det haaber jeg ogsaa vil kunne ske.

Svar: Ja, det er jo uregelmæssigt ikke et meget heldigt Tidspunkt at faa Ordet paa; thi at ærede Medlemmer ere blevne trøtte efter en saa lang Forhandling om den samme Sag, er jo ikke rimeligt. Det Billede, som den højtærede Indenrigsminister oprullede for os med Hensyn til Statsdrift, var ikke videre lysteligt; men jeg vil haabe, at det var den allermørkeste Side af Medaillet, som den højtærede Minister vendte frem. Jeg vil haabe, at Forhandlingerne her i Salen om denne Sag maa føre til, at vi i alt Fald kunne naa en hel Del mere, end den højtærede Minister paapegede som sandsynligt. Møgtes kan det ikke, og det betonedes selv den ærede Minister, at Eksportforholdene her i Landet i deres Helhed ere af den Bestaaenhed, at der trænges til Reformen paa dette Omraade. At det har kunnet gaa saa længe, skyldes væsentlig den Omstændighed, at Priserne paa Smør, Flæst, Kød, kort sagt paa alle Landmandens Produkter for nogle Aar tilbage vare betydelig højere, end de nu ere, hvorfor Producenterne heller ikke saa nøje regnede paa, om Forsendelsen kostede lidt mere eller ikke blev udført paa en saa tilfredsstillende Maade, som den burde. Nu ere Forholdene komne dertil, at man tager den allerstørste Dre med i Beregning; nu ere vi i mange Forhold ved Produktionen af Landbrugsprodukter komne paa det Point, hvor vi ligesom maa spørge, om det kan betale sig at fortsætte længere paa denne Maade. At disse Krav nu rejse sig med langt større Styrke end forhen, er ganske rimeligt; det er ligesom affødt af Forholdene. At Eksporten over Esbjerg til England lader en hel Del tilbage at ønske, er